

Els nous impostos que vol aplicar el Govern de les Illes Balears no seran tan fàcils de dur a pràctica. La rebel·lió empresarial, especialment de les grans empreses de distribució, ha aconseguit si més no un endarreriment en l'aplicació de les taxes. Tal i com aquest setmanari informava la setmana passada, el vicepresident i conseller d'Economia del govern illenc, Josep Ignasi Aguiló, volia imposar la reforma fiscal amb molta celeritat. L'avantprojecte de llei de pressupostos de les Illes per a l'any 2013 contemplava els nous impostos i en teoria havien d'estar vigents des de l'1 de gener pròxim. Però la rebel·lió empresarial ha torçat una mica el plans governamentals.

Malgrat que tant José Ramón Bauzá com Aguiló asseguraren que "no hi ha altre remei" que aplicar els nous impostos i que serien vigents a començaments de l'any vinent, la massiva resposta crítica dels empresaris afectats ha fet recular el govern. Si més no, en el termini. Ha anunciat que els aprovarà i els posarà en marxa a partir de l'1 d'abril de 2013. O sigui que es dóna a si mateix un trimestre per a poder negociar amb les patronals revoltades. I és que tot indica que l'executiu no s'esperava una resposta tan intensa i generalitzada contra les seves intencions impositives.

Amb qui no hi haurà negociació, però, serà amb les patronals del petit comerç respecte a la política comercial de l'executiu. En aquest cas la intransigència del Govern és absoluta.

Negociació. El vice-president econòmic, Aguiló, va citar per a una reunió –dilluns de la setmana passada– als representants de 19 associacions empresarials, i de grans empreses comercials, entre les quals figuraven totes les més poderoses: CAEB (Confederació d'Associacions Empresarials de Balears), Federació Hotelera, Associació de Restauració, PIME de Balears, Associació de Cadenes Espanyoles de Supermercats, Associació Espanyola de Distribuïdors, Confederació Espanyola de Comerç, Coca-Cola, Makro, Mercadona...

La reunió tenia per objecte parlar del nou impost que, de tots els previstos, més intranquil·litza les empreses,

El president Bauzá ha ordenat al vicepresident econòmic, Josep I. Aguiló, que dialogui amb les

Negociador i intransigent

El govern de Bauzá intenta negociar amb les empreses afectades pels nous impostos, però no negocia la seva política comercial amb el petit comerç.

el que gravarà els envasos de begudes. Les noves taxes que vol imposar el govern –vegeu el número anterior d'aquest setmanari– afecten les empreses de lloguer de cotxes i les grans superfícies comercials, i gravaran l'ús dels vehicles llogats, l'espai que ocu-

pen les grans superfícies i els seus aparcaments. A més, l'executiu apujarà el cànon de sanejament d'aigües, l'impost de transmissions patrimonials i d'actes jurídics documentats així com l'impost de patrimoni. I, sobretot, es crea un nou impost que pot tenir un

grans patronals i empreses però no vol renunciar als nous impostos.

gran impacte tant sobre les empreses afectades com sobre els ciutadans: el que gravarà els envasos de begudes, excepte els que siguin per a retornar (algunes botelles de vidre).

Per aquest últim concepte l'executiu de Bauzà espera obtenir uns 35 milions de recaptació anual –sobre els 135 que espera aconseguir amb tots els impostos–. És el cànon que ha aixecat l'oposició més generalitzada i que les grans patronals amenacen de portar al Tribunal Constitucional perquè al seu parer es tracta “d’una doble tributació”. La previsió és que un envàs d’aigua d’1,5 litres tingui un gravamen de 10 cèntims. Tenint en compte que en algunes grans superfícies aquesta botella costa només 30 cèntims, l’augment serà d’una tercera part en aquest cas. En general, es calcula que la pujada de

l’aigua envasada serà superior de mitjana al 20%. La raó adduïda pel govern és que la reforma fiscal que persegueix és de caràcter “verd”, o sigui que vol recaptar gravant allò que més contamina. En el cas dels envasos el plàstic és el més castigat. El segueix la llauna d’alumini que pagarà 3 cèntims, un 9% d’increment.

La reunió d’empreses i patronals amb el Govern de la setmana passada serví perquè tots els representants empresarials intentessin fer veure al vice-president Aguiló que aquesta mesura tindrà molts efectes negatius per als consumidors illencs. Els càlculs d’impacte dels nous impostos que han començat a fer les empreses i patronals indiquen que una família mitjana illenca pagarà per aigua envasada un centenar més d’euros l’any. Per tots els

nous gravàmens d’envasos seran uns 400 euros extra per any i per família tipus.

Val a dir que una tàctica de l’estratègia general d’oposició de les grans empreses i patronals als nous impostos serà justament fer públics aquests tipus de càlculs d’impacte sobre el consumidor. Ja n’han anunciat d’altres per abans que acabi l’any. Clarament es tracta de crear pressió social contra el Govern. El qual, segons va dir Aguiló, té voluntat “de diàleg” però no renunciarà a imposar els nous gravàmens perquè al seu parer “tothom ha de fer sacrificis”. Malgrat aquesta aparent seguretat, Bauzà ha ordenat continuar negociant per a apropar-se a les empreses afectades, i a tal efecte es crearà immediatament un grup de treball mixt per seguir parlant. Segons han dit a aquest setmanari alguns membres del PP, es podria intentar “alguna modulació” a l’hora d’aplicar els nous impostos. És a dir, tal volta reduir la quantitat a pagar, donar facilitats... però ningú no contempla que el govern faci marxa enrere del tot. Tret que hi intervingués el govern central. A propòsit, l’exemple illenc podria convertir-se en un problema per a Madrid. El govern canari ja ha anunciat que seguirà l’estela del de Bauzà, implantant una taxa sobre els envasos de begudes. Si altres comunitats posen en marxa la mateixa idea, l’executiu central podria prendre mesures. Permet suposar-ho el fet que el consell de ministres del passat 30 de novembre aprovà un subterfugi legal per evitar que les comunitats autònomes imposin tributs propis als bancs. A Madrid no agrada que els governs autònoms creïn els seus impostos particulars.

Sense negociar. Si per una banda el govern de Bauzà ha estat sensible a les crítiques de les patronals i grans empreses pels nous impostos, en el sentit de si més no mantenir els canals oberts per parlar-ne, no passa el mateix amb les dues patronals del petit comerç, Afedeco (Associació de Federacions del Comerç) i Pimeco (Petita i Mitjana Empresa del Comerç) amb relació a la immediata liberalització comercial i, sobretot, a la implantació de noves grans superfícies a les Illes. Cosa que les dues patronals consideren la “mort

